

۲۰۱۵/۱۲/۲۰

فقیر محمد ودان

آغاز موج جدید رویاری ها در سطرنج افغانی بازی بزرگ

تلاش برای تامین مجدد تفاهات میان حکومت های افغانستان و پاکستان، بعد از سفرهای نواز شریف صدراعظم و راحیل شریف لوی درستیز قوای مسلح پاکستان به ایالات متحده امریکا تشدید و سرانجام نشانه های آن بعد از نشست های سه جانبه (امریکا، پاکستان و افغانستان) و چهار جانبه (امریکا، چین، پاکستان و افغانستان) در حاشیه کنفرانس کشورهای قلب آسیا در اسلام آباد، توأم با شواهدی از رویاری «غنی - عبدالله» و «کرزی» تبارز یافت و اینک به اعلام تشکیل «شورای حراست و ثبات افغانستان» منجر گردید.

«شورای حراست و ثبات افغانستان» که در عقب آن با یقین کامل حامد کرزی قرار دارد، در حقیقت بوسیله مهره های تشکیل گردیده که ایالات متحده امریکا بعد از به بازی گرفتن در یک مقطع، آنان را به زیاله سپرد، اما اینک در بستر انکشاف مقطع کنونی «بازی بزرگ»، این از نظر افتاده ها با شنیدن «شیپور تباهی» خویش، خواستند خویشان را در دسترس «پوتین» و متحدین منطقوی او قرار دهند، تا درین مقطع سطرنج افغانی، «مربی قدرناشناس» قبلی و مهره های «داعشی» آن را با دست های پوتین و در استقامت منافع روسیه گشت و مات داده و یا حد اقل پیشروی شان را در میدان افغانی متوقف و «شیپور تباهی» خویش را خاموش سازند.

در رابطه به محمل های نتیجه گیری فوق، می باید به برخی انکشافات توجه معطوف نمود که طی ماهای اخیر بوقوع پیوسته اند:

به تاریخ دوازدهم اکتوبر 2015، وزارت دفاع روسیه «کنفرانس بین المللی در خصوص افغانستان» را در شهر مسکو دایر نمود. جنرال والیری گراسیموف لوی درستیز قوای مسلح فدراتیف روسیه طی بیانیه افتتاحیه خویش درین کنفرانس گفت: «موقعیت بین المللی معاصر از لحاظ بالا رفتن سطح بی ثباتی و افزایش تعداد اختلافات مسلحانه همراه با کاهش نقش نهاد های بین المللی در حل آنها متمایز است» و به تعقیب آن توضیح نمود که: «به موازات بروز بحران در منطقه خاور نزدیک که در آنجا بخش قابل ملاحظه ای از اراضی سوریه و عراق زیر کنترل سازمان تروریستی داعش قرار گرفته و مساعی ائتلاف بین المللی ضد تروریستی به ریاست امریکا هیچ نتایجی ببار نمی آورد موقعیت در افغانستان نیز نگرانی خاصی بر می انگیزد».

گراسیموف در حالیکه «ورود هر چه بیشتر مواد مخدر، تسلیحات و شبه نظامیان تدارک دیده از اراضی افغانستان» را «خطر به همسایگانش» و «خطر در درجه اول برای کشور های آسیای مرکزی» میدانند، روی «تجسس اقدامهای» تأکید مینماید که در نتیجه «کاری شود تا حوزه بی ثباتی گسترش نیافته و به کشورهای همسایه سرایت نکند». در همین کنفرانس ایگور سرگون رئیس عمومی استخبارات نظامی روسیه اعلام کرد که: «شبه نظامیان داعش خاک افغانستان را بعنوان پایگاهی جهت توسعه نفوذ خود در کشورهای همسود (مشترک المنافع) واقع در آسیای مرکزی تلقی می کنند» و به تعقیب آن هوشدار داد که: «این امر میتواند در آینده برای امنیت روسیه خطر بوجود بیاورد».

در آستانه و بعد از این کنفرانس بود که پروسه «تجسس اقدام ها» آغاز و در نتیجه «آشنایان قدیم» و «دوستان جدید» به رجز خوانی طلب کمک های نظامی از روسیه آغاز و تداوم آن حتی پای «مسلمیار»، چهره شاخص «جهادی» را نیز به مسکو کشانید تا برخلاف عقاید اسلامی خویش دست های لطیف خانم والنیتینا موتینکو رئیس مجلس سنای روسیه را توأم با درخواست کمک، لمس نماید.

در تداوم اقدامات فوق بود که به تاریخ 11 دسامبر «کنفرانس خطر داعش برای افغانستان و کشورهای آسیای میانه» در مسکو برگزار شد. پاول زریفولین؛ رئیس مرکز گومیل یف که این کنفرانس را سازماندهی کرده بود، در بیانیه خویش تأکید نمود که: «روسیه با درک اهمیت موضوع تروریسم، به منظور جلوگیری از افزایش بحران، اقدام

به حمله پایگاه های داعش در سوریه کرد، مرزهای شوروی سابق را تقویت می کند، و به پشتیبانی از افغانستان [او درین جمله بطور حساب شده مفهوم دولت افغانستان را بکار نمی برد - ودان برای مبارزه با داعش می پردازد]. همچنان غلام سخی غیرت سیاست مدار و ژورنالیست «شناخته شده» سابق و مشاور کنونی وزیر امور خارجه افغانستان نیز که در این نشست حضور داشت: «روسیه را يك قدرت بزرگ در منطقه اوراسیا دانست» و تأکید نمود که: «شرایط امروز افغانستان به نحوی است که کابل می تواند برای حل بسیاری از مشکلات از تجارب روسیه در حوزه های مختلف از جمله سیاست، اقتصاد، آموزش و پرورش، مذهب و خصوصاً امنیت استفاده کند». افزون بر آن، تدویر کنفرانس سوم «گفتگوهای افغانستان و آسیای مرکزی» روز 5 شنبه 17 دسامبر در شهر مزارشریف نمیتواند بی ارتباط با تسلسل زنجیره فوق باشد. داوود مرادیان رئیس «انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان»، که سازمانده این کنفرانس بود، در بیانیه خویش تأکید نمود که: «عمده ترین مسایلی که باید کشورهای منطقوی و آسیای میانه روی آن بحث و گفتگو کنند و نتایج بدست بیاورند مسایل امنیتی و تروریسم است ... این کشورها باید در برابر فعالیتهای دهشت افگنی و ترورستی در منطقه یکجا کار کنند». همچنان عطا محمد نور در بیانیه خویش طی این کنفرانس ضمن اشاره به حضور داعش در شمال افغانستان، با صراحت بیان داشت که: «زمان آن فرا رسیده تا با همکاری بیشتر کشورهای منطقه از این روند جلوگیری کنیم».

آخرین رویداد مهم درین زمینه اعلام امروز (19 دسامبر) وزارت خارجه روسیه مبنی بر آنست که روز دوشنبه 21 دسامبر 2015، اجلاس مشترک وزرای خارجه «کشورهای عضو سازمان امنیت دسته جمعی» در قصر کرملین، بخاطر بحث روی مسئله «مبارزه با تروریسم بین المللی و جلوگیری از چلنج ها و تهدیدهای مربوط به آن»، دایر میگردد.

چه بسا که بسیاری از مسایل «مهم» مربوط به طرح های علنی، معمولاً در «حاشیه» این کنفرانس ها و تحت پوشش آنان، طی نشست های خصوصی و در عقب دروازه های بسته مطرح و حل و فصل میگرددند. اقدامات مسکو که از پشتیبانی قوی جمهوری اسلامی ایران و تمایل توأم با تردد و مانور جمهوری هند برخوردار است، نیروی پشتوانه تحركات مهره های تاریخ زده جهادی در امر تشکیل «شورای حراست و ثبات افغانستان»، به هدف «حراست» از امتیازات بدست آورده نامشروع اقتصادی و «ثبات» مواضع و جایگاهی سیاسی این چهره ها محسوب میگردد. با احساس ترس از خطر «امتیازات» و «مواضع» متذکره است که رسول سیاف در محفل اعلان شورای مذکور؛ چنین اخطار داد: «اگر وضع به همین روند [او روند پروژه داعش را در نظر دارد] پیش رود، کشور به مرحله ای خواهد رسید که جمع کردنش از قدرت افغانستان بیرون است». با توجه به همین «روند» است که یونس قانونی با شنیدن «صدای شیپور تباهی»، حاضرین جلسه را مخاطب قرار داده؛ چنین میگوید: «با توجه به دسایسی که در خارج افغانستان وجود دارد به بقا و سرنوشت شما نگرانی داریم و دسایس را در کشورهای منطقه و همسایه شاهدیم که می خواهد افغانستان را به پایتخت تروریسم مبدل سازد».

بنابر حقایق فوق اگر از یک طرف تشکیل «شورای حراست و ثبات» افزایش بدست روسیه فدراتیف و جمهوری اسلامی ایران بخاطر حفظ و تحکیم منافع این کشورها، از طرف دیگر پروژه داعش و نفوذ آن به کشورهای آسیای میانه که توسط ایالات متحده امریکا - توأم با اغماز و یا هم تفاهم «غنی - عبدالله» - در دست اجراست، نه تنها دورنمای کشورهای آسیای مرکزی؛ بلکه تمام منطقه - به شمول افغانستان و پاکستان - را سیاه و تاریک ساخته بسوی یک نظام سیاه قرون وسطایی سوق و قرنهای عقب میراند؛ بلکه اینک افغانستان را به میدان موج دیگری از رویا رویی رقبای فوق الذکر مبدل مینماید که در نتیجه قیمت آن را مادروطن ما با ریختن خون فرزندان و ویرانی هرچه بیشتر خویش میپردازد.

بنابراین:

ضرور است تا با عقل سلیم و از مواضع منافع ملی، علیه هردو گرایش فوق الذکر مبارزه گردد. آیا چنین آمادگی وجود دارد؟.

د پانوی شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
پاډونه: دلپکنی د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولۍ